

overhovedet Grændsen? Er det ikke naturligt, at man i denne Henseende tager de større Husdyr og indskrænker sig dertil, i Stedet for at lede ind paa Overveielser og Undersøgelser, som kunne føre til forskjellige Resultater i lignende Tilfælde. Tillige vil jeg anbefale, at der i § 5 bliver givet en Bestemmelse om, at den Undersøgelse, der skal foretages af Dyrslægen, bliver foretagen i Overensstemmelse med en ham givne Instrux; thi jeg tror, at ligesom det ses, at der blandt Menneftelægerne er forskjellige Meninger om Skadeligheden af Nydelsten af syge Kreaturers Kjøb, saaledes er der vistnok Intet, som de veterincære Læger ere mere uenige om end det, om Nydelsten af Kjødet af Dyr, der lide af visse Sygdomme, er skadelig for Sundheden eller ikke. I den Henseende tror jeg derfor, at det vilde være heldigt for en ligelig Behandling af alle lignende Tilfælde, at der gives en bestemt Instrux til enhver Dyrslæge, som skal foretage Undersøgelsen. Men naar jeg før sagde, at det andet Skjær, som enhver Kontrol maatte søge at undgaa, var, at den maatte vogte sig for at blive usfyldsiggjørende, saa tror jeg, at navnlig Lovforslagets § 2, saaledes som den er affattet, praktisk vil vise sig at strande paa dette Skjær. Efter Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, skal der jo nemlig ikke være faste Undersøgere i andre Kommuner — dermed antager jeg rigtignok, at Meningen er Kjøbstadkommuner eller Handelspladser; det, der her staaer, er vistnok en Feil, som maa rettes — altsaa i andre Kjøbstadkommuner, end dem paa over 5,000 Indvaanere. Deraf vil Følgen være, at saa godt som de aller fleste af vore Kjøbstæder ikke ville faae disse faste Undersøgere. Hvis Lovforslaget bliver til Lov, saaledes som det foreligger, vil der i de 54 af vore 68 Kjøbstæder slet ingen Undersøgere blive, og disse 54 Kjøbstæder have dog en Befolkning af 114,000 Indvaanere. I de 12 Kjøbstæder vil der kun blive een Undersøger i hver, og i disse 12 Kjøbstæder er Befolkningen 80,000. I de 3 Kjøbstæder og Handelspladser, nemlig Aarhus, Odense og Frederiksberg, som jeg antager skal regnes med, vil der kun blive 2 Undersøgere i hver, og endelig vil der i Kjøbenhavn, saa vidt jeg skjønner, blive 15—16. Det vilde, efter min Mening, være urigtigt, hvis man vilde indskrænke sig dertil, thi hvad vil Følgen deraf blive? Den vil blive, at man jager Forsalfkningen, de daarlige Bøyer, ud paa de Stæder, hvor den mindre skarpe Kontrol finder Sted, og man vil lige over for den ærlige Handlende, selv om han maatte kun bliver ærlig ved den skarpe Kontrol, gjøre ham det umuligt at konkurrere med alle de Forsalfkninger, som finde Sted paa andre Stæder. Det er overhovedet Faren ved, naar man faaer en Kontrol, ikke at faae den, saa vidt muligt, overalt, at man jager Forsalfkningerne hen et andet Sted, udelukker dem paa et enkelt Sted,

og gjør det besværligt for dem, der ville drive ærlig Handel, at konkurrere med dem, der føre bedragerisk Handel. Jeg tror derfor, at § 2 kan fortjene at blive udvidet ikke saa lidt. Jeg vil ikke dermed sige, at der i enhver nok saa ubetydelig Kjøbstad — vi have desværre mange meget smaa Kjøbstæder — skulde være et fast Tilfyn, men jeg vilde dog finde, at en Kjøbstad eller Handelsplads, som har mindst 3,000 Indbyggere, burde have en fast Undersøger. Derhos vil jeg sige, at mange Stæder paa Landet kunne Forholdene være af den Beskaffenhed, at der kunde være fuldt saa megen Anledning til at sætte disse Bæreforsalfkninger under skarp Kontrol som i Kjøbstæderne, og at man derfor i saadanne Kommuner maatte, naar alle Bedkommende vare enige derom, kunne faae faste Undersøgere. Det er nemlig ikke Meningen med § 2, at saadanne mindre Kommuner og Handelspladser skulde faae faste Undersøgere. Efter § 2 kan Politimesteren kun i det enkelte Tilfælde beskikke en Undersøger, som altsaa undersøger dette enkelte Tilfælde, men dette er ikke noget Nyt; thi det maa allerede nu en Politimester have fuld Bemyndelse til. Paa Grund af en Mistanke — og kun i det Tilfælde vil han ogsaa fremtidig gjøre det — om, at der foreligger Forsalfkning af Varer et eller andet Sted, kan han allerede nu tage sagkyndige Folk til at undersøge det. Altsaa, for saa vidt er det ingen ny Bestemmelse. Jeg vil tro, at det vilde være heldigere at forandre den derhen, at ogsaa i Kommuner paa Landet, hvor der maatte findes Trang dertil, maatte man, ligesom i Kjøbstadkommunerne, kunne faae faste Undersøgere, som særlig skulde, som man siger i Politisproget, „vigilere“ paa disse Bedragerier og disse Handeler med fordærvede Levnetsmidler. Med Hensyn til § 1 finder jeg det ganske naturligt, at man særlig henleder Opmærksomheden paa de væsentligste Levnetsmidler, som særlig skulle være Gjenstand for de Undersøgendes Opmærksomhed, og jeg tror, at man der, som ogsaa fremhævet af den ærede Minister, ikke har nogen anden bestemt Grændse at drage, end at man saa vidt muligt under den særlige Undersøgelse skal inddrage kun de Levnetsmidler, som navnlig benyttes af den store almene Befolkning, overladende iøvrigt til Bedkommende af og til ogsaa at føre Tilfyn med andre Næringsmidler. Jeg tror derfor, at Lovforslaget, som det foreligger nu, i det Hele har truffet det Rette, om jeg end ikke ganske kan finde, at der har været for Anledning til blandt disse Næringsmidler, som bruges af den store almene Befolkning, at medoptage Vin. Skjøndt jeg selv personlig holder meget af at drikke uforalfket Vin, tror jeg dog, at Vin staaer i en helt anden Kategori end de andre i § 1 nævnte Levnetsmidler; men paa den anden Side tror jeg dog, at der maatte er saa Ting, der i den Grad her i Landet